

var dog også enige et langt stykke ad vejen, men vi kunne ikke få det hele igennem a én omgang. Det er jo helt normalt i trafikforlig, at man ikke får alting igennem a én omgang, og så fortsætter man drøftelserne og skal finde ny finansiering til de nye udgifter. Sådan er det.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg fik ikke helt klart forstået, hvad hr. Martin Lidegaard svarede hr. Lars Christian Lilleholt. Var det sådan, at De Radikale, som jo er med i det her trafikforlig, fremsatte forslag om en støjpulje under forhandlingerne, og det så blev afvist under forhandlingerne? Det er jo ret vigtigt at få det frem. Det er det første spørgsmål.

Jeg tror, vi kan tage et spørgsmål til: Er det sådan, at grunden til, at den tidligere regering ikke gjorde noget på det her område op igennem 1990'erne, var, at man overhovedet ikke foretog nogen beregninger på det her område, så man overhovedet ikke vidste, hvor man skulle gribe ind?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Til det første spørgsmål kan jeg sige, at frem til forhandlingerne om finansloven for 2004 udarbejdede Det Radikale Venstre en fuldstændig præcis oversigt over, hvad vores krav var, heriblandt om midler til støjbekæmpelse, en oversigt, som stadig væk ligger på vores hjemmeside, hvis ikke jeg tager fejl, så der er hr. Eyvind Vesselbo jo velkommen til at gå ind. Men det er rigtigt, at da vi kom til slutspurten af forhandlingerne og det gik hedt til, var det ikke støj, der blev prioriteret i den sidste ende. Vi fik med nød og næppe noget ind på handicapområdet, men vi betingede os så til gengæld helt ultimativt, at det her var et minimumsforlig, og at vi ville vende tilbage i de kommende forhandlinger om flere midler til de andre områder.

Det var alle partier fuldstændig enige om, og derfor undrer det mig lidt, at Venstre bliver så fornærmet over, at vi nu kommer og tilbyder forligskredsen – det er jo ikke noget, vi har taget i Folketingssalen endnu – en drøftelse om det her.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nej, vi er såmænd ikke fornærmede. Vi vil bare gerne finde ud af, hvor De Radikales pludselige

interesse for netop støjområdet kommer fra. For enten har hr. Martin Lidegaard sovet under forhandlingerne og ikke fået fremsat det her forslag, eller også er det, fordi hr. Martin Lidegaard og Det Radikale Venstre ikke har prioriteret det så højt. Nu kunne jeg høre, at det var det, hr. Martin Lidegaard sagde: Vi prioriterede det ikke så højt, at vi fremsatte det som forslag. Jeg vil gerne have, at hr. Martin Lidegaard bekræfter, at han sagde det lige før. Det var det, der blev sagt: Vi prioriterer ikke dette så højt, at vi fremsatte det under forhandlingerne.

Så er det, jeg spørger: Hvad er det så, der har gjort, at det pludselig nu halvanden måned efter bliver så højt prioriteret, at man står her og klandrer en regering, som kommer med nogle forslag, at de ikke gør det godt nok? Hvad er det, der har fået hr. Martin Lidegaard til pludselig at få den her øgede interesse for støjbekæmpelse, når hr. Martin Lidegaard ikke fremsatte det under forhandlingerne?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg gentager gerne over for hr. Eyvind Vesselbo, at Det Radikale Venstre som indspil til finanslovforhandlingerne prioriterede tre områder, som ikke var, hvad skal man sige, relateret direkte til trafikinvesteringer som sådan, men til løbende ting, nemlig tilgængelighed for handicappede, trafikikkerhed og støj. Det har været et prioriteret område hele vejen igennem. Det, jeg sagde, var, at da vi kom til slutspurten i forhandlingerne, var der, viste det sig, ikke vilje fra de andre partier til at prioritere alle disse områder. Af disse tre stod handicap tilgængeligheden, som regeringen intet har gjort ved i 2003, højest på ønskelisten.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Man kan jo høre på debatten, at der er en fornøjelig og næsten kammeratlig tone mellem partierne i trafikforligspartiernes kredse. Hvis man hører til dem, der bliver indbudt til drøftelser med regeringen om de her forhold, kan man imødesee en venskabelig, nærmest gemytlig behandling her i Folketingssalen efterfølgende. Det giver da stof til eftertanke.

Nu er det jo også sådan, at regeringsblokken ikke har ønsket at indbyde resten af oppositionen til drøftelser om det her. Det er et område,